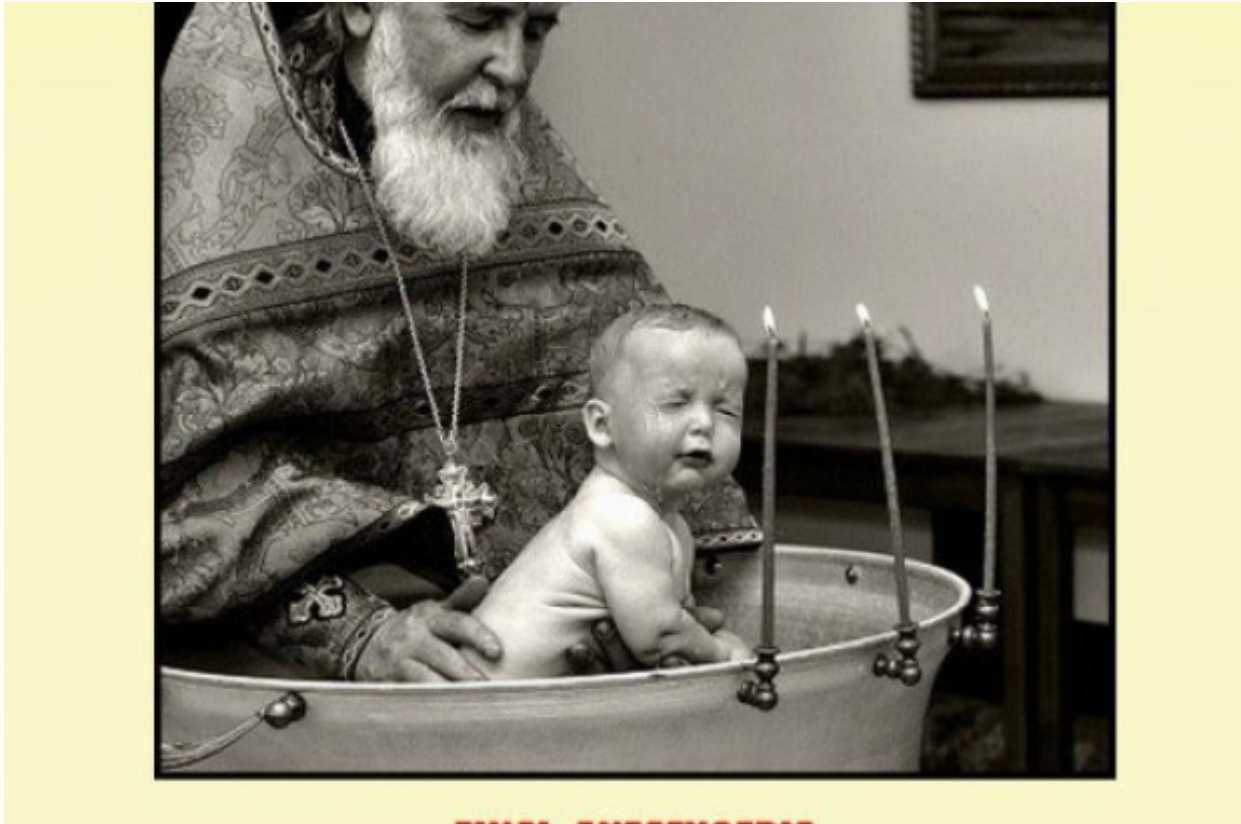

Νηπιοβαπτισμός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μ.Μ: Μια και μιλάμε για αφιέρωση στο Χριστό , θα σας θυμίσω ότι κατηγορούν την Εκκλησία για το νηπιοβαπτισμό . Κάποιοι δεν θεωρούν σωστό το ότι βαπτίζονται τα παιδιά, χωρίς να ερωτούνται. Παρακαλώ απαντήστε τους.

π.Ι: Όταν πηγαίνουν να τα εμβολιάσουν ,τα ρωτάνε μήπως; Τα ρωτάνε όταν πρόκειται να σταματήσουν το θηλασμό και να τον αντικαταστήσουν με γάλα Α ' Β ' Γ ' Δ ' ; Τα ρωτάνε όταν πρέπει να αντικαταστήσουν το γάλα με στερεά τροφή; Γιατί εκεί το θεωρούν αυτονόητο;

Μ.Μ: Θα ισχυριστούν ότι το παιδί δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τη φυσική τροφή.

π.Ι: Πολύ περισσότερο ,δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την πνευματική ! Κατ' αρχήν ,με το Βάπτισμα απαλλάσσεται ο άνθρωπος από το προπατορικό αμάρτημα . Η απαλλαγή αυτή είναι εξίσου ακατανόητη τόσο στο βρέφος όσο και στον ενήλικα. Αλλά το Βάπτισμα δεν είναι μόνο αφαίρεση του ρύπου του προπατορικού αμαρτήματος . Είναι και αναγέννηση. Από τότε αρχίζει να τρέφεται πραγματικά η ψυχή, με τη συμμετοχή στο Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας. Γιατί να στερήσουμε από αυτή την ευεργεσία το παιδί; Αγνοούμε επιτέλους τον κίνδυνο να πεθάνει; Να πω και κάτι άλλο το οποίο έλεγε στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες ο Τερτυλλιανός; « Anima naturaliter christiana est » . Που σημαίνει: « Η ψυχή εκ

φύσεως είναι χριστιανή». Η ψυχή ,λοιπόν, υπαρκτή από της συλλήψεως ,δεν αποκρούει το Βάπτισμα. Το κλάμα του παιδιού κατά το Βάπτισμα ή κατά τη θ. Κοινωνία δεν σημαίνει άρνηση. Είναι εξωτερικό (από το κρύο π.χ.) ή πειρασμικό. Αυτά θα αποκαλυφθούν ξεκάθαρα στη Δευτέρα Παρουσία. Και στο κάτω- κάτω της γραφής, όταν μεγαλώσει ένα παιδί ,ποιος το εμποδίζει να απαρνηθεί το Χριστιανισμό; Αυτά για τους χλιαρούς και αδιάφορους χριστιανούς.

Πέφτουν, όμως ,σε λογική παγίδα οι συνειδητοί άπιστοι με το λυσσώδη αγώνα τους εναντίον του νηπιοβαπτισμού. Εννοώ τα εξής: Ως άπιστοι δεν δέχονται ότι κατέρχεται Θεία Χάρης ή ότι γίνεται « κάτι » στο παιδί ,κατά την ώρα του βαπτίσματος . Γιατί να κλωτσάνε ,λοιπόν, και να μην το βλέπουν απλώς σαν μια κοινωνική τελετή στην οποία με ευχαρίστηση συμμετέχουν αρκετοί από τους συγγενείς τους, π.χ. οι γονείς τους, ο δηλαδή του μικρού παιδιού; Για να « κλωτσάνε » αυτοί οι άνθρωποι κατά του νηπιοβαπτισμού, σημαίνει ότι ενδόμυχα πιστεύουν πως γίνεται « κάτι » στο παιδί τους κατά τη Βάπτιση. Ότι δεν είναι μια ανούσια τελετή. Η απιστία τους, με άλλα λόγια ,δεν είναι πλήρης. Εγώ, ως Χριστιανός ,δεν δέχομαι π.χ. ότι στη Ληξιαρχική Υπηρεσία γίνεται κάτι στον ψυχισμό ή στο σώμα του παιδιού, όταν το γράψω στο μητρώο ή στο δημοτολόγιο. Δεν το δέχομαι. Οι άπιστοι , όμως, οι οποίοι πολεμούν το νηπιοβαπτισμό, ενδόμυχα δέχονται ότι κατέρχεται η Χάρης του Θεού , μόνο που δεν θέλουν να έχει το παιδί σχέσεις με αυτήν! ...

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ « ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ »

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΩΦ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΜΕΛΙΝΟΥ

Α΄ταξίδι 1993

ΝΕΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ 2002

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr